

11 เกม...การรุ่ง

หากมีผู้หยั่งรู้อนาคตที่แน่นอนโดยไม่จำเป็นต้องคอนเฟิร์มบอกเราว่าในปี 2551 ในตอนกลางปีน้ำมันจะมีราคา 3 ลิตรร้อย และขึ้นไปถึงเกือบ 2 ลิตรร้อย และเมื่อใกล้ปลายปีมันจะลงไปเป็น 4-5 ลิตรร้อย อีกทั้งโลกจะปั่นป่วนวุ่นวายในเรื่องปากท้องอันเนื่องมาจากการเก็งกำไรในภาคสังหาริมทรัพย์ของประเทศเดียวคือสหรัฐอเมริกา เราคงพากันหัวเราะท้องคัดท้องแข็ง

เราคงจะยิ่งปวดครามมากยิ่งขึ้นหากเกมบอกว่าปลายปี 2551 และตลอดปี 2552 จะมีคนว่างงานกันมากมาย ธุรกิจส่งออกและท่องเที่ยวจะมีปัญหา และในปี 2551 ประเทศไทยจะมีนายกรัฐมนตรีถึง 4 คน

ทั้งหมดที่กล่าวถึงนี้ต้องการสื่อว่าโลกเราปัจจุบันนี้มีความไม่แน่นอนสูงมาก โลกาภิวัตน์ทำให้หลายสิ่งในโลกเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน ลึกซึ้งอย่างคาดเดาไม่ถึง สมกับคำพูดที่ได้ยินกันมานานว่า “เด็ดดอกไม้กระทบถึงดวงดาว”

เมื่อโลกมีความผันผวนทางเศรษฐกิจมากเช่นนี้ กระเป๋าของเราจึงผันผวนตามไปด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เมื่อตอนต้นปียางมีราคาเกือบ 100 บาท ข้าวมีราคาตันละ 15,000-18,000 บาท ปัจจุบันยางมีราคาเกือบ 20 กว่าบาท ข้าวมีราคาตันละ 10,000 บาทเศษๆ

บทเรียนจากสิ่งที่เกิดขึ้นคือ ยามเมื่อเศรษฐกิจสดใส ทำมาค้าขึ้น เงินทองไหลมาง่ายดาย ก็ต้องคิดไปล่วงหน้าว่า ถ้าเหตุการณ์ผันผวนเลวร้ายลงในอนาคตอันใกล้จะอย่างไร

การวางแผนจัดการเงินทองสำหรับอนาคตในขณะเมื่อ “งานเข้า” และ “เงินไหลเข้า” ราวสายน้ำจึงเป็นเรื่องจำเป็นดังที่เราเห็นจากเหตุการณ์ในปี 2551

ยาม “งานเข้า” อุปมาได้ดังแสงแดดสดใสส่องลงมา สามารถ

ออกไปทำมาหากินได้คล่องตัว และเมื่อเกิดความมืดเคืองขึ้นก็เสมือนดังฝนตกจนทำให้ออกไปไหนไม่ได้ คนรอบคอบจึงต้องรีบซ่อมหลังคา ในยามแดดสดใส และเตรียมหาร่มหาเสื้อฝนเตรียมไว้สู้กับฝนที่อาจตกลงมาอย่างไม่คาดฝัน เพื่อให้พ้อออกไปทำมาหากินได้

คนที่ประมาท ไม่เตรียมตัวและไม่ซ่อมแซมหลังคาในยามแดดสดใส เมื่อฝนโปรยลงมาก็ต้องซ่อมไปเปียกไป (ถ้ายังมีเงินซื้อกระเบื้องหรือสังกะสี) ถ้าฝนตกหนักมากก็อยู่บ้านไม่ได้ และครั้งจะออกนอกบ้านก็ไม่มีร่มอีก ถึงตอนนั้นอาจพูดว่า “แห่ม...ถ้ารู้จ้” ก็เตรียมตัวรับมือและซ่อมหลังคาตั้งแต่ตอนแดดออกแล้ว

ข้อแตกต่างระหว่างการไม่ต้องพูดกับพูด “แห่ม...ถ้ารู้จ้” คือน้ำตาและโอกาสที่เสียไปอย่างน่าเสียดาย และวันเวลาเหล่านั้นก็ไม่สามารถหมุนกลับมาได้เสียด้วย

การเก็บกันเงินทองส่วนหนึ่งอย่างเป็นกอบเป็นกำจากรายได้ในยามรุ่งเรืองไว้สำหรับอนาคตเพื่อเอาไว้ใช้ในเรื่องส่วนตัวและธุรกิจเป็นบทเรียนที่ผู้มีประสบการณ์สั่งสอนกันมายาวนาน แต่ดูจะมีคนเชื่อฟังไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี 2551 และ 2552 เป็นความเจ็บปวดที่ทำให้หลายคนได้คิดในเรื่องการใช้เงินในยามที่ท้องฟ้าสดใส

“แห่ม...ถ้ารู้จ้” สื่อถึงความเจ็บปวดและโอกาสที่สูญเสียไป และไม่อาจหมุนเวลากลับได้ ถ้าไม่ยากต้องพูดประโยคนี้ ก็จำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีคิดและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้เงินในปัจจุบัน

การมีความมั่นคงทางการเงินตลอดชีวิตจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อไม่มี “แห่ม...ถ้ารู้จ้” และจะไม่มีวลีนี้ได้ก็ด้วยการคิดตรองยามเมื่อทุกสิ่งยังสดสวยงามอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น ☺